MAGAZIN sportiv

Instantaneu de familie, cu Antoaneta și Cornel Oțelea

Nume ca Moser, Oțelea, Hnat nu mai au nevoie de prezentare. Ultimele două campionate mondiale de handbal, cele de la Dortmund (1961) și Praga (1964) — cîștigate consecutiv de către jucătorii noștri — și prezența echipei României pe lista marilor favorite la actuala ediție a „mondialelor" din Scandinavia îi recomandă de la sine.

Noi ne vom opri la un alt aspect al activității lor: acela al vieții de familie.

Și, iată-ne sunînd la Cornel Oțelea. Ne întîmpină micuțul Leonard. Deși are numai 2 ani și jumătate, știe să-și primească musafirii, să se recomande și... să-și prezinte părinții: Cornel și Antoaneta. Mai știe să strice prizele, televizorul și să facă „acrobații" cu firul de la telefon. Dar, tentația cea mare tot mingea rămîne și... fotbalul. Degeaba vrea tata să-l învețe pasa cu mîna, că el tot cu piciorul primește și trimite balonul. Paradisul lui este... sufrageria, locul unde sînt arborate zecile de fanioane, și sînt păstrate nenumăratele cupe, ordine și distincții ale celor doi handbaliști.

Pe Cornel Oțelea l-am prins pe picior de plecare. Destinația? Suedia, „amfiteatrul" actualei ediții a „mondialelor" de handbal. Era neliniștit. Se știe că marile întîlniri stîrnesc febră. Și „temperatura" este mai ridicată atunci cînd în joc se află titlul pe care îl deții de șase ani.

Pe masă, un carnet lăsat deschis la un citat: „Ianuarie 1967 — Suedia — C.M. — Titlul?" Trebuie un cuvînt. Poate va fi ROMANIA!

Răsfoim un adevărat jurnal de bord: „1955 — fac volei la Dinamo; antrenorul îmi cere să practic un sport complimentar; joc handbal la centrul de antrenament al orașului București. După cîteva luni trec la C.C.A. Sînt promovat în prima garnitură, unde joc alături de nume „sonore": Bulgaru, Nodea. Mă decid definitiv pentru handbal și pentru C.C.A." (Anul acesta, Cornel Oțelea împlinește 10 ani de activitate neîntreruptă în cadrul aceluiași club, în care timp a avut multe selecționări în echipa reprezentativă; asta pînă la actuala ediție a C.M.)

— Cea mai emoționantă amintire?

— In august '64. Plecasem la Budapesta pentru „Cupa Dunării". La aeroport am fost anunțat telefonic că am un băiat. Am închinat turneul „micului Leonard". Fiindcă devenisem „pater familias", colegii m-au ales căpitanul echipei. O altă amintire o am din '65, atunci cînd am absolvit Institutul de Cultură Fizică.

Răsfoim...; capitolul „Antoaneta". E, într-adevăr, un capitol. Nu numai în „condica" familiei, ci și în handbalul românesc.

Ca motto, un cifru: '62 — B; c. C.M. — 7; s.g. Descifrăm: „1962 — București; cîștigăm campionatul mondial de handbal în 7; sînt golgeteră a campionatului". Cum s-a ajuns aici?

— Urcind. Am început-o cu atletismul; concuram la sută. In '54 activez la Progresul, în prima echipă de... handbal. In '57 particip la primul campionat mondial din Iugoslavia; ocupăm locul 9. In 1960 cîștigăm în Olanda titlul suprem la handbal în 11, pentru ca în '62 să reedităm performanța la București, de data aceasta la handbal în 7. Un an mai tîrziu trec la Rapid și particip cu echipa în „Cupa campionilor europeni", cîștigînd trofeul. Anul 1964 îmi aduce cea mai mare bucurie: copilul.

Ani rodnici, plini de succese, ani de totală dăruire în care soții Oțelea au luptat, alături de coechipieri, pentru ridicarea handbalului românesc pe cea mai înaltă treaptă. Aceasta este confirmată și de titlurile și ordinele primite; amîndoi sînt maeștri emeriți („Antoaneta primește titlul în '60; eu — în '64. Evenimentul — surîde Cornel — a venit ca o eliberare de sub... papucul nevestii; mă domina de patru ani). Amîndoi sînt decorați cu Ordinul Muncii (Antoaneta — clasa a II-a. Cornel — clasa a III-a).

— Aveți vreo amintire comună?

— Unică. In '63, spre sfîrșitul anului. Un lot mixt face o deplasare în Europa (Austria, Franța, R.D.G.). Eram cu soția la „Louvre". Stăteam de aproape o oră în fața Giocondei. De emoție nu ne vorbeam. Intr-un tîrziu, Antoaneta îmi spune șoptit: „O să avem un copil". In fața capodoperei lui Leonardo da Vinci am hotărît să-l numim, dacă va fi băiat, Leonard. Și așa a fost.

— Proiecte de viitor?

Cornel tace. Pentru el, viitorul este actualul campionat mondial, dar subscrie dorinței exprimate de soție: „Am vrea așa de mult o fetiță!"

Știm cu siguranță că se va numi... Mona Lisa.

Urăm familiei succese în sport și în viața personală și ne retragem, lăsîndu-i pe soții Oțelea să gîndească la viitorul lor.

NUȘA MUSCELEANU

Cornel Oțelea, micul Leonard și prietenul nedespărțit al acestuia: mingea...

„Bărbaților" le-o fi foame! Antoaneta Oțelea le pregătește, deci, o mîncare gustoasă. Fotografii de: V. Bageac

GOLUL LUI DOBRIN...

După cum s-a anunțat, în meciul susținut cu O. Marseille, după ce echipa franceză a deschis scorul prin iugoslavul Skoblar, Dinamo Pitești a egalat prin Dobrin, dar...

...iată ce scrie ziarul „L'EQUIPE": **„Dinamo Pitești numără printre jucătorii săi un element excepțional: purtătorul tricoului cu numărul 10: Dobrin. Fin tehnician și tactician, românul avea să se remarce în minutul 20 printr-o realizare cu totul ieșită din comun. Ajungînd în posesia balonului, el a trecut de 3 sau 4 adversari, după care, cu un șut miraculos, l-a „învins" pe Escale.**

Foarte sportiv, publicul a aplaudat, dar unul dintre arbitrii de tușă — pentru o pretinsă poziție de ofsaid a unui alt atacant român — a ridicat steagul, determinînd anularea în mod stupid a acestui gol extraordinar".

VARIETĂȚI

SCHIMB DE... AMABILITĂȚI

Mai sînt 3 săptămîni pînă la meciul de box dintre Cassius Clay și Ernie Terrell. În așteptarea schimbului de pumni, cei doi boxeri fac, aproape zilnic, schimb de... amabilități. Iată cele mai recente declarații:

CLAY: „Voi putea, în sfîrșit, să demonstrez că sînt unicul campion mondial la categoria grea. Se va pune astfel ordine și în această categorie".

TERRELL: „Norocul lui Clay este că printre prietenii săi se numără și un apreciat chirurg estetician. Altfel..."

BECKENBAUER — CÎNTĂREȚ DE MUZICĂ UȘOARĂ

După ce a turnat un film, Franz Beckenbauer, fotbalistul nr. 1 al R.F. Germane, încearcă să se afirme și pe tărîmul muzicii ușoare. El a imprimat un disc care s-a epuizat în cîteva zile. Cele două melodii lansate de Beckenbauer — „Prietenii buni nu se despart niciodată" și „Tu singură" — au devenit șlagăre.

MOTIVE SE GĂSESC...

Revista „Stadion" din Praga publică explicațiile unor echipe de fotbal în legătură cu insuccesul lor la C.M. din Anglia:

Uruguay: „Arbitrii au fost de vină".

Bulgaria: „Asparuhov n-a fost în formă".

Argentina: „Sir Stanley Rous este vinovat".

Ungaria: „N-am avut portari".

Franța: „Antrenorul este de vină".

Italia: „Antrenorul este de vină".

Spania: „Am avut ghinion în momentele decisive".

Brazilia: „Toți au fost cu ochii pe Pele".

Elveția: „Am marcat mai puțin decît adversarii".

Răspunsul elvețienilor este, după opinia noastră, cel mai sportiv...

DICȚIONAR SPORTIV HIBERNAL

SCHIURI: Pingele... silvice

BOB: Sanie în trei... litere

SANIE: Bob... începător

POLEI: Patinoar de trotuar.

GHEAȚĂ: Apă cu apărare... beton

NORI: Fulgi... suspendați.

FULGI: Zăpadă... parașutată.

TRAMBULINĂ: Rachetodromul... schiorilor.

TITI GHEORGHIU-VASLUI

PRONOSTIC EXACT

Din cei 400 de pasionați ai tenisului cărora li s-a cerut un pronostic în legătură cu finala „Cupei Davis" dintre Australia și India, unul singur, Jean Louis Coignard, un tînăr francez în etate de 14 ani, a indicat nu numai scorul final al întîlnirii (4—1 pentru Australia), dar a prevăzut și numărul seturilor pe care le va avea fiecare din cele 5 meciuri. Senzațional a părut în special pronosticul lui pentru proba de dublu: victoria... indienilor în 4 seturi. Așa cum s-a și întîmplat!

Jean Louis Coignard nu se află la prima performanță de acest gen. De altfel, însăși venirea lui în Australia, la finala „Cupei Davis" este legată de... clarviziunea lui în materie de tenis: el a cîștigat premiul I, care consta într-o călătorie în Australia, la un concurs de... pronosticuri sportive organizat de revista „France-Tennis" cu prilejul campionatelor Franței.

Știați că...

...în Anglia se vor introduce concursuri de pronosticuri sportive și la întrecerile de atletism? În felul acesta, Federația engleză de atletism speră nu numai să facă față cheltuielilor, dar să realizeze chiar un beneficiu de 50—60 000 de lire sterline anual.

...veteranul scrimerilor polonezi, Jerzy Pawlowski, a cucerit 10 titluri de campion al lumii la sabie? Paradoxal, participînd la 5 Olimpiade, el nu s-a clasat niciodată pe primul loc!

...trofeul „Mochin Triana", acordat „celui mai devotat, mai fidel și mai loial fotbalist spaniol" a fost remis lui Gento? În 14 ani el n-a jucat la altă echipă decît la Real Madrid, cu care a cucerit de 6 ori „Cupa campionilor europeni". De notat și faptul că Gento a jucat de 66 de ori în reprezentativa Spaniei.

Nicolae Linca in ring!

Numele lui Nicolae Linca, primul boxer român care a devenit campion olimpic, este și astăzi prezent în amintirea iubitorilor de box. În îndepărtata Australie, în 1956, Nicolae Linca, cu mîna dreaptă fracturată, l-a învins la puncte în finala categoriei semimijlocii pe redutabilul pugilist irlandez Fred Tied.

În curînd, numele lui Nicolae Linca va reveni în actualitate. Va urca din nou Linca scările ringului? El, nu. Il vom vedea, însă, în ring pe fiul său, în etate de 14 ani. Și cum pe Linca-junior îl cheamă tot Nicolae, drumul spre glorie îi este larg deschis. I l-a deschis tatăl său.

„Marea mea pasiune — ne-a declarat maestrul emerit al sportului Nicolae Linca — este să mă aflu cît mai curînd la colțul ringului, de unde să-mi conduc în luptă, așa cum m-au condus și alții pe mine, pe fiul meu Nicușor.

Foto și text: TEODOR ROIBU

„În limitele categoriei... Nicolae Linca întîlnește pe... Nicolae Linca"

POȘTA MAGAZIN • Poșta Magazin • POȘTA MAGAZIN

PROF. ION D. MERDARIU, COMUNA BUCIUMENI. — V-au plăcut rîndurile pe care Tudor Postescu, fostul portar al Venusului de acum 40 de ani, le-a scris în ziarul nostru. Din cînd în cînd, vom publica și amintirile altor fotbaliști renumiți, de acum cîteva decenii. Să vedem, de pildă, ce ne va spune Ștefan Dobai...

M. TUDOSE, MĂLURENI. — După Gene Tunney (care l-a învins pe Jack Dempsey), pe tronul greilor au urcat, în ordine: Max Schmelling (la 12 iunie 1930, învingîndu-l prin descalificare, în repriza a 4-a, pe Jack Sharkey); Jack Sharkey (la 21 iunie 1932, întrecîndu-l la puncte pe Max Schmelling); Primo Carnera (la

29 iunie 1933, dispunînd prin K.O. în repriza a 6-a de Jack Sharkey); Max Baer (la 14 iunie 1934, învingîndu-l prin K.O. în repriza a 11-a pe Carnera); Jimmy Braddock (la 13 iunie 1935, întrecîndu-l la puncte pe Max Baer); Joe Louis (la 22 iunie 1937, făcîndu-l K.O. în repriza a 8-a pe J. Braddock); Ezzard Charles (la 22 iunie 1949, învingîndu-l la puncte pe Joe Walcott); Joe Walcott (la 18 iunie 1951, cîștigînd prin K.O. în repriza a 7-a în fața lui E. Charles); Rocky Marciano (la 23 septembrie 1952, învingîndu-l prin K.O. în repriza a 13-a pe J. Walcott); Floyd Patterson (la 30 noiembrie 1956 dispunînd prin K.O. în repriza a 5-a de Archie Moore); Ingemar Iohanson (la 26 iunie 1959, cîștigînd prin K.O. în repriza a 3-a în fața lui Floyd Patterson); Floyd Patterson (la 13 martie 1961, învingîndu-l prin K.O. în repriza a 6-a pe I. Iohanson); Sonny Liston (la 25 septembrie 1962, făcîndu-l K.O. în prima repriză pe F. Patterson); Cassius Clay (la 25 februarie 1964, cîștigînd prin K.O. tehnic în repriza a 7-a în fața lui Liston).

M. SAINER, PLOIEȘTI. — Am ales cîteva „strigături":

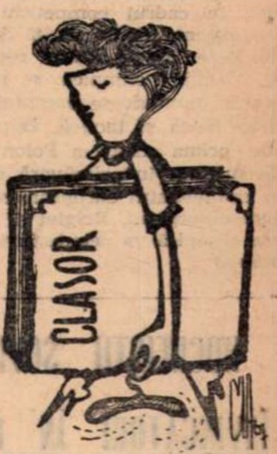
U.T.A.: **„Și iar verde de trifoi / „Jocul" nu-i ca pe la... noi!"**

Petrolul: **„Frunzuliță de alun / Iarna e un sfetnic bun!"**

Jiul: **„Foaie verde bob năut / „Mere" fain ortacii-n... șut!"**

Progresul: **„Foicică foi de tei / Cînd pe „1", cînd pe „3"!"**

ALINA NĂSTASE, BUCUREȘTI. — Vă mulțumim pentru urări. Cît privește pasiunea pe care o nutriți, aceea de a colecționa... tricouri purtate de fruntașii fotbalului nostru, nu vedem cum v-am putea ajuta. Dacă ar fi vorba de un

autograf, de o insignă, cu dragă inimă. Ce s-ar întîmpla dacă toți suporterii ar deveni colecționari de tricouri? În loc să meargă la antrenamente, fotbaliștii ar trebui să stea la rînd la magazia fabricii de confecții București!

ION POȘTAȘU

Ilustrații: N. CLAUDIU

Ce este „mini-baschetul"?

„Importat" din S.U.A., unde s-a jucat pentru prima oară în anul 1950, mini-baschetul a început să prindă teren și în Europa. În Franța, cel puțin, el a devenit „subiectul" unei competiții adevărate, patronate de Federația de baschet.

Așa cum se poate ghici și din titlu, este vorba de un joc de baschet în... miniatură, rezervat copiilor.

Se joacă pe două grupe de vîrste: de la 8—9 ani și de la 10—12 ani — atît băieții cît și fetele. Dimensiunile terenului sînt de 18x12 metri, panourile aflîndu-se montate la înălțimea de 2,50 metri. Greutatea balonului este de 450—480 grame, iar circumferința lui de 68—72 centimetri.

Un meci de mini-baschet este împărțit în 2 reprize a cîte 14 minute. La rîndul ei, fiecare repriză are două perioade a cîte 7 minute, cu o pauză de 2 minute între ele. Pauza dintre reprize durează 10 minute.